

ՀԱՆԴԻՍ

ԹԱՏԱՐԱԿԱՆ

ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՆԴԻՍ ՎԱՏԻԿԱՆՈՒ

ՆՈՐԱԳԻՒՑ ՏԱՒԻՂ

ԸՆՄԱՑ ԱՌ Ս. ԳԱՀԱՆ ԱՅԱՊԵՏՆ

Ամենայն պք զիսէ թէ տաւիցն թէպէտ շատ անոյշ և ախորժելի դորձի մ'է, բայց որդիք երածշտական գրուածոց շտո անյարմաք՝ իր այլ և այլ անկատարութեանց պատճառաւ, որոց դիմաւորն է ձայնի փոփախութեանց գժուարութիւնն. այնպէս՝ որ եթէ ուզենք քանի մը կիսաձայն ընդունիլ յաջորդաբար՝ անհրաժեշտ պէտք է այլ և այլ աղջիշներ (registre) փոփախել, որով գործն կը գժուարանց և տառ զահարն չի կրնար արգի երածշտառթեան ամէն նուրբ թուիշներուն հետեւիլ: Աւրեմն ամենայն պք կը փափագէր զայն զաշնամուրի գրութեան վերածել. շատ հանձնարաւոր անձինք աշխատեցան, բայց 'ի զուր... վերջապէս իտալացին Աղեքսանդր Անժմուսի յետ տասն և ութ ամաց համբերաստոր աշխատութեանց և փորձերու հուսկ ուրիմն յաջողեցա: Իր զիւտը պարզ է. ստեղնարանի սճոյն վերածեց մասնաւոր մեքենական նոր գրութեամբ մի՛ տուղին ամէն անհաւասար թելերն. այնպէս որ հիմն այս գիւտավ ամէն գժուարութիւնք բարձան, և գաշնամներ ածովի՛ կրնայ նաև հնչեցընել զատիկը:

Միթւնու երածշտառթեան գպրոցին (Conservatorio) տանի հաջակաւոր վարժապետք՝ իտալից աւելութեան հասարակաց կրթութեան պաշտօնէին յանձնարարութեամբ քննեցին այս նոր գիւտին տռաւելութեանց իրականութիւնն, և հուսատեցին որ չըմարիտ է: իսկ դտնողն, որ Մանգուտացի է, աղնուական մտածութեամբ իր գիւտին երախայրիքն ուզեց Սրբազան Քահանայապետին նուիրել: Արդ այս ընծայն Վատիկաննեան Աշխարհահանդիսին մէջ 'ի ցոյց գրուած է, և փափագողք կրնան հոն փորձել և կամ լսել այս նոր գործիքը: